

v preteklem letu za več kot 712¹/₂ milijone povečal. Le obresti in rente za eno leto znašajo po odračunjenju davka več kot 427 milijone. Na vsakega državljana pride 374¹/₂ kron državnega dolga. Vsak državljan plačuje letno blizo 15 kron obresti za državni dolg.

Ogrska državna zbornica izrazila je novi vladi, kateri načeljuje znani Khuen-Hedervary, z veliko večino nezaupanje. Vsaka druga vlada bi pri takem položaju odstopila. Madžaroni imajo pa druge pojme a časti in politiki. Zato je Hedervary državno zbornico le zaključil. Niti razpustil jo ni. Položaj je skrajno nepet.

Novi deželni zbor za Boznijo obsegal bode 92 članov i. s. 72 izvoljenih poslancev, ter 20 virilistov. Virilisti so deloma zastopniki veroizpovedb, deloma pa visoki uradniki ter dostojanstveniki. Veroizpovedbe zavzemajo v Bozniji-Hercegovini tisto mesto, kakor pri nas narodnosti. V posameznih kurijah se bode tedaj po konfesionalnem katastru volilo. 1. kurija obsega najvišje obdačene in inteligenco; 2. kurija mestne obrtnike in 3. kurije kmete. Katoličani imeli bodo 16 poslancev, Turki 24, pravoslavni pa 31 poslancev. Za Jude prihranilo se je 1 mandat.

Na Hrvaškem se bližajo menda dnevi Rauchove vlade svojemu koncu. Baje bode novi ban dr. Tomažič. Tudi on ne bode rešil položaja. Kajti nasilneža Khuen-Hedervary in Rauch nista mogla tega storiti! Hrvatska bodočnost zahteva modernih, naprednih in svobodnih načel, ne pa zatiranja!

Vojna nevarnost na Balkanu narašča z vsakim dnevom. Na eni strani se je bati v ojske Grške proti Turčiji (zaradi Krete), na drugi pa vojske Bulgarije proti Turčiji. Ves položaj je seveda odvisen od stališča, ki ga bodejo evropejske velevlasti zavzele.

Kadar Turki sedijo. V Soloniku so obsodili turški sodniki iz političnih vzrokov 8 Bulgarov na smrt. Vsa Bulgarija je zdaj pokonci. Na obeh straneh se pripravljajo in bati se je, da se izvrši v kratkem vojska med Turčijo in Bulgarijo!

Dopisi.

V trgu Lembergu, dne 29. januarja 1910. Slavno uredništvo! Preteklo noč ob 1. uri in 5 minut smo čutili tukaj močan, pol minute trajajoči potres. Po odmoru petih minut je spet 2 krat zaporedoma malo pozibalo, in čez četrto ure spet. Eden gospod je bil danes zjutraj pri meni in mi je povedal, da so v Šmarji ob 4. zjutraj tudi čutili potres. O tem času pa sem jaz spal in nisem nič čutil. Potres je prišel od jugozapada.

Od sv. Urbana pri Ptujju. Tudi pri nas smo tadnji potres precej občutili, pa vsaj hvala Bogu, da se nobene nesreče ni prigodilo. Dobro bi pa vendar bilo, ako bi se nekatere osebe, katere tukaj nemir delajo, vsaj v glavi pretresle. Imeli smo v tukajšnji srenji predstojniško volitvo, pri kateri se nam je po naši zadovoljnosti predstojnik izvolil. Ker pa ta volitva ni po volji klerikalcem izpadla, so taisto (pa kar še je najbolj smešno) ravno taisti ki je volitvo vodil, ter poprejšni marjivi predstojnik in pa še dva druga; od kojih za enega bi boljše in lepše bilo, da bi se svojega poklica držal in pri posvetnih rečih miroval — za neveljavno spoznali. Ako pa bi volitev po njih volji izpadla, tedaj pa bi veljavna bila!? Ti imenovani so tedaj čez volitvo pristobno vložili; ker še pa ni zadostovalo, je nekatera oseba, (saj njo vsi dobro poznamo) novo izvoljenega predstojnika v „Gospodarju“ osmešiti poskušal in njemu njegovo starost predbočeval ter ga obsodil, da hira; pa ta samega sebe ne vidi, ker še je blizo polovico od zgornega mlajši, pa že bolje hira, kakor oni. Zatoraj pa, pometaj poprej pred svojimi durmi, potem šele idi dalje! Občudovanja pa je ta tudi vreden, ker še ne pozna, da se pravi: „spoštuj starost!“ Fej te bodi! Bog nas obvaruj nemirnežev!

Urbančani.

Sv. Jakob sl. gor. Prosim Vas, gospod urednik, za malo prostora v Vašem cenjenem listu. Vendar je že „Štajercu“ znano, da nas klerikalci v zamazanem mariborskem listu z grdimi povzkami napadajo, dolgi čas je bilo vse v lepem miru, ali zdaj, ko se občinske volitve bližajo, nasprotnikom ta volitva po glavi beeni; str-

šansko agitirajo proti nam, pa mi se ne bojimo ničesar. Nibče ne pomni tukaj, da bi kedaj nasprotna stranka pri občinski volitvi zmagala. Ravno tako si mislimo, da bo tudi zdaj. Le držimo trdno skupaj! Ne pustite se od nasprotnih stranke pregovoriti, kajti oni so delali na silo. Nadalje naj bo povedano, da dopisunček „Slov. Gospodarja“ zmerja ali šinfina nas in sicer kak je razvidno v tem zamazanem listu tako-le: kakšna sramota je za cele občino Jakobsko, da ima tak „čudne“ osebe v občinskem odboru. Dragi „Štajerc“! Misliš, da je dopisunček lep? A kaj še je kak no čučkovo žr. Nadalje pravi, da ob največjih praznikih, njih te čudne imenitne osebe ni viditi v cerkvi. Ja gospod dopisunček, tebe mi tudi redkokedaj v cerkvi vidimo in vsakokrat te vidimo brez rožnega venca; ti imaš navadno roke v žepu in gledaš visoko po cerkvi, kako pajki v kotih gneздо predejo. Veš ti gospod dopisunček, morebiti ti ni znano, zakaj mi tak redkokrat v cerkev pridemo; ne veš, da mi imamo v kapeli na Kuserniku št. 26 katera je dvakrat blagoslovljena, vsako nedeljo križev pot; te povabimo dopisunček, pridi v kapelo tudi na križev pot; pa to ti povemo, brez rožnega venca ne smeš priti! Dopisunček! Mi ti svetujemo, pusti nas rajši pri miru, pometaj ameti popred pred svojim pragom, potem šele začni pred našim! Za danes dosti!

„Čudni“ odborovi opazovalec.

Sv. Barbara pri Mariboru. Večkrat, gospod urednik, sem ališal ta-le pogovor: Od kje ste Vi doma? — Iz sv. Barbare. — Aha, Barbara „tirnšpic“! — No, zdaj pa je v sv. Barbare „tirnšpic“ luknja. Zgodila se je namreč hudobija. Nekdo (ime in stan povemo morda v kratkem), ki je sam lovec, našantal je namreč svojega sina, da naj strelja na jaboljko na zvoniku. Lu fant res strelja ter jo zadene s 5 šretinam ter ji napravi tako 5 luknjic. Pretekli mesec bil je hud veter in jo napolni s svojo silo ter ji prelomi os in jo prevrne s križem vred v znak po zvoniku. Potem, ko so jo vzeli iz zvonika, so našli luknje; ali zajca ni bilo v jaboljki, pravijo solarji. Radovedni smo, kdo bode zdaj možno odpiral. Opozarjamo cerkvene odbornike, naj pravo ukrepejo. Kajti take hudobije se še ni poročalo! Farani.

Rogaška Slatina. V nedeljo dne 13. februarja t. l. ob 2. popoldan priredi tukajšnja kmet. podružnica v gostinji „pri pošti“ svoj redni občni zbor, pri kateri priliki tudi strokovni učitelj g. Erhart iz Maribora o času primernemu kmetovarnju govori. K obilni udeležbi vabi odbor.

Ojstro pri Hrastniku. Tukaj pri nas se začena tudi nova doba, tudi tukaj se bo nehala tista lepa klerikalna komanda. Odkar je prišel k nam nemški g. betribaleiter Wend, je že in še bo napravil red v rudniku, katerega smo mi napredni rudarji že leta sem težko pričakovali. Kajti do sedaj je bila taka komanda, da kdor je bil klerikalno črn na duši in telesu, kdor je bil prilizjen hinavec, ta je dobil dobro numero (Ort), da je lahko zaslužil, kdor je bil pa naprednjak, tega se je zaničevalo tako, da nikdar ni dobil take numere (Orta), da bi se dalo kaj zaslužiti. To sekiranje je bilo vse od Drnovška. Smešno reči, da velika skleda se je preobrnila tistemu Drnovšku, pardon! visokobolanemu klerikalnemu Slovianu gospodinu Obersteigerju in pa njegovim podrepanikom. Upamo ker vidimo, da za naprej bo boljša komanda, kajti kakor vidimo je gosp. betribaleiter Wend v prvi vrsti strog za znašnost rudnika (ja,ne), drugič pa ne oziraje se na stranko bi ene ljubil, druge pa sovražil, za vse ednako, kar bo kdo z rokami zasluzil (ne vstane prilizjenim jezikom) to bo plačal. Mislimo da ne bo več take surove komande, kakor je bilo to do sedaj. V Hrastniku so gosp. Wenta spoštovali rudarji, npamo da ga bomo tudi mi!

Ojsterčani.

Z Muta. Naša občina se je nekoliko pomirila, odkar se je sodniško in glavarstveno doglalo, da ne kaže nezaknovano preobračati političnih kozlov, posebno pa ne razobešati ruskih zastav o priliki avstrijske veleslavnosti. Še veljajo v Avstriji postave, katerim se treba ukloniti neglede na politično prepričanje. Komur se pa sline cedijo po ruskih stepah in pa po Sibiriji ima lepo priloznost: kar odrine naj. Mi bomo tako na boljsem: toliko in toliko hujkavečev manj. S studom sem včasih čital, kako so

se zaganjali v našega preljubljenega župana, ki je obenem močnega tovarnar. Vprašal sem se večkrat, kaj je neki ta gospod storil, da se ga tako napada. Na stotine in stotine družin on preživi. Te družine so skoro samooslovske. Ko hitro bi gospod Erber s tovarniškim delom prenehal, bilo bi porinjnih sto in sto družin na cesto. Te družine bi se prav lepo zahvalile hujskavečev. A kaj mar hujskavečev beda svojih hujakov! Dovolj je, da je par profesorjev in advokatov mariborskih zadovoljnih s svojimi tuk. podrepaniki. — Komaj pričakujemo te mariborske gospode v našo okolico, čas občnih zborov raznih društev je tu, toraj korajža! Ne skrivajte se po mariborskih beznicah! Pričakujemo vas!

San Mateo Kalifornija, dne 19. januarja 1910. Ne čudite se, cenjeni urednik, da se sedaj oglašam že iz Kalifornije. Pred kratkem pisal sem iz Seattle Wash. Današnji gnili roparski zistem je že tako urejen, da se revni sloji moramo pehati iz kraja v kraj za koščekom kruha. Za delavca je povsodi ena in ista mizerija, medtem ko se požrešni kapitalisti v zlatu valjajo. Mesto San Mateo leži 1000 milj južno od Seattle ali 50 milj od San Franciske Kal. ob morskem obrežju. Za delo iskati, tukaj niti govora ni! Dela niti kupiti ne moreš; kaj še, da bi ti kdo dela dal. Ali občudovanja vredna je tukaj krasota narave. V tem oziru res nadkriljuje Kalifornija vse ostale države v Ameriki. Tukajšnje mesto je vse zavito v enem velikem temnosensčnatem parku, obraščeno z nježlahtnejšim drevjem, katero dreveje svoje zelene barve nikoli ne izgubi. Široke palme bambov, visoke goste obraščene oljke, pa zabranjujejo čez dan precej močno pihljajočega vetra: v mraku pa veter popolnoma potihne, nakar nastopi prav hitra, mirna in prijetno hladna noč. Stanujejo tukaj sami milijonarji, kateri so prifečali iz San Franciske začasu groznega potresa. Podnebje je tukaj prav prijetno in zdravo, snegu je zabranjena tukaj njegova disciplina... Rojake iz daljave srčno pozdravljam! Več poročam iz San Francisko. A. Wershnig.

Novica.

„20. IX. 1908 Ptuj.“ Zagriženi, od grde hujkarije živeči prvaki izdali so „narodne kolke“ z gorajšnim napisom. Pošta ima pa določbo, da politično-demonstrativne stvari ne prevzame. Poleg tega je zdaj državno pravdnništvo na podlagi § 302 kazenskega zakona konfisciralo te „kolke“ in se bode vsakdo, ki jih pilepi, tudi sodnijskim potom zasledoval. To je tudi čisto prav, kajti ti „kolki“ sploh niso imeli drugega namena, nego razširjevati sovraštvo in boj. Zanimivo pa je, da so pričeli prvaki v svojih umazanih cunjah popolnoma nedolžne poštne uradnike zaradi tega hujskajočega „kolka“ kranjskih rogovčev napadati. Neki poseleci, starejši c. k. poštar nam v tem oziru sledenče piše: „V nekaterih slovenskih časnikih so se nekateri c. k. poštni uradniki zategadel napadali, ker so sprejem pošiljatev, na katerih so bile zgoraj omenjene marke prilepljene zabrnili. Ali zgodilo se je to šele v zadnjem času, ko se je ta marka na podlagi § 302 kazenskega zakona od c. k. justične gospodske zaplenila. Ker vsaki c. k. poštni uradnik svojo službeno dolžnost dobro pozna in se strogo po ukazih svoje višje gospodske ravnati mora, je njemu tudi dovolj znano, ne pa da bi še potreboval od kakšne privatne in nepoklicane strani kakšni podkani, posebno ukaze razscdevati. Po tej poti se tedaj javno naznani, da je v tej zadevi na vse c. k. poštne urade ukaz došel, da so vse v zgoraj omenjeno marke nalepljene pošiljatev iz c. k. poštne prometa izključene. Nazadnje pa še se omeni, da naj osebe, katerim niso c. k. poštne zadeve popolnoma znane, na svoj krubek pazijo in da druge poštene in mirne osebe po časnikih nepravilčno ne bližajo in obirajo, ker je za pot le onim samim v nesramnost in nečast. — Tako piše omenjeni g. poštar in mu damo popolnoma prav. Prvaki pa naj se sramujejo!

Šola in vera. Kakor znano, so klerikalci v svojem bistvu sovražniki šole in sploh izobrazbe. Zato izdejo tudi vedno, da škoduje šola, odnoeno učiteljstvo, verstvu in cerkvi. Žalibog, da je še